

Kustbevakningsdataförordning;

utfärdad den 22 mars 2012.

Regeringen föreskriver följande.

SFS 2012:146

Utkom från trycket
den 3 april 2012

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns kompletterande föreskrifter om sådan behandling av personuppgifter som omfattas av kustbevakningsdatalagen (2012:145). De uttryck som används i denna förordning har samma innebörd och tillämpningsområde som i lagen.

2 § När Kustbevakningen planerar nya it-system av större omfattning eller nya it-system som kan innebära särskilda risker för intrång i den personliga integriteten, ska myndigheten samråda med Datainspektionen i god tid innan ett beslut i frågan fattas. Detsamma ska gälla när Kustbevakningen genomför betydande förändringar i sådana system.

Vid bedömningen av risken för intrång i den personliga integriteten ska särskild vikt läggas vid om känsliga personuppgifter kommer att behandlas.

Tillgången till personuppgifter

Behörigheter

3 § Kustbevakningen får meddela närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter för personer som är verksamma inom myndigheten. För tilldelningen av behörighet för åtkomst till personuppgifter ska det särskilt beaktas att dessa personer har behov av uppgifterna, och att det ställs krav på deras utbildning och erfarenhet.

4 § Kustbevakningen ansvarar för att det inom myndigheten finns rutiner för tilldelning, förändring, borttagning och regelbunden uppföljning av behörigheter för åtkomst till personuppgifter.

Sökning

5 § Kustbevakningen får meddela föreskrifter om sökning i uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga hos myndigheten.

6 § Vid sökning enligt 4 kap. 5 § kustbevakningsdatalagen (2012:145) får uppgifter som visar att den sökta personen tidigare har varit misstänkt för ett

SFS 2012:146

visst brott inte tas fram om en domstol, genom ett avgörande som har vunnit laga kraft, har ogillat åtalet, meddelat frikännande dom eller skrivit av målet sedan åtalet lagts ned.

Kustbevakningen får meddela föreskrifter om begränsning av tillgången till sådana uppgifter som avses i 4 kap. 5 § första stycket kustbevakningsdatalagen. Särskild hänsyn ska då tas till den enskildes rätt till skydd mot intrång i den personliga integriteten. Tillgången till personuppgifter om tidigare misstankar om brott ska särskilt begränsas.

7 § Kustbevakningen får meddela närmare föreskrifter om under vilka förutsättningar sökning enligt 4 kap. 6 § första stycket 2 kustbevakningsdatalagen (2012:145) får ske.

Elektroniskt utlämnande av personuppgifter

8 § Om det inte är olämpligt, får fler personuppgifter än de som anges i 2 kap. 8 § första meningen kustbevakningsdatalagen (2012:145) lämnas ut på ett medium för automatiserad behandling till

1. Havs- och vattenmyndigheten,
2. Transportstyrelsen,
3. Europol, och
4. Interpol.

Uppgifter får inte lämnas ut på ett medium för automatiserad behandling om det kan antas att ett utlämnande skulle kunna medföra att uppgiften behandlas i strid med personuppgiftslagen (1998:204).

9 § Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Tullverket, Havs- och vattenmyndigheten, Naturvårdsverket, Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut, Sjöfartsverket, Transportstyrelsen, Sveriges geologiska undersökning, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och Försvarsmakten får medges direktåtkomst till personuppgifter som Kustbevakningen behandlar för att samordna civila behov av sjöövervakning och för att förmedla civil sjöinformation till berörda myndigheter. Om Kustbevakningen medger direktåtkomst gäller det som anges i 5 kap. 5 § kustbevakningsdatalagen (2012:145).

10 § Kustbevakningen får meddela närmare föreskrifter om vad som krävs i fråga om behörighet och säkerhet för att myndigheten ska kunna medge direktåtkomst till personuppgifter för de myndigheter som anges i 9 § denna förordning och i 4 kap. 7 § kustbevakningsdatalagen (2012:145).

Direktåtkomst till uppgifterna får inte medges innan Kustbevakningen har försäkrat sig om att den mottagande myndigheten uppfyller kraven på behörighet och säkerhet.

11 § Begränsningen i 2 kap. 8 § första meningen kustbevakningsdatalagen (2012:145) gäller inte för de myndigheter som har medgetts direktåtkomst enligt 9 § denna förordning eller 4 kap. 7 § kustbevakningsdatalagen i fråga om personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

Bevarande och gallring

SFS 2012:146

Allmänna bestämmelser om arkivering och gallring

12 § När Kustbevakningen arkiverar uppgifter och handlingar digitalt ska de arkiverade uppgifterna och handlingarna avskiljas från myndighetens brottsbekämpande verksamhet. Åtkomsten till arkiverade uppgifter och handlingar ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän.

13 § Riksarkivet får, efter samråd med Kustbevakningen, meddela föreskrifter om att uppgifter som ska gallras enligt 3 kap. 5 §, 4 kap. 13 § eller 5 kap. 7 § kustbevakningsdatalagen (2012:145) får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Bevarande av personuppgifter som behandlas i den brottsbekämpande verksamheten

14 § I 15–18 §§ föreskrivs att vissa kategorier av uppgifter i brottsanmälningar och avslutade förundersökningar får behandlas i Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet efter utgången av den tid som anges i 4 kap. 9 och 10 §§ kustbevakningsdatalagen (2012:145). Detsamma gäller uppgifter i andra utredningar som handläggs enligt bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken.

Vid behandlingen av uppgifter enligt 15–18 §§ får, utöver vad som sägs där, även följande uppgifter behandlas:

1. ärendenummer och liknande referensuppgifter,
2. brottskoder, och
3. uppgifter om omständigheterna kring brottet.

15 § Uppgifter om en dömd person i en förundersökning som har lett till en fällande dom får behandlas efter utgången av den tid som anges i 4 kap. 10 § första stycket kustbevakningsdatalagen (2012:145), om behandlingen av särskilda skäl är nödvändig för att finna samband mellan olika brott eller mellan tänkbara gärningsmän.

Uppgifterna ska dock gallras senast när uppgifterna om den dömda gallras ur belastningsregistret enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

16 § Uppgifter om en person som har varit misstänkt i en förundersökning som lagts ned eller avslutats på annat sätt än genom åtal får i ett enskilt fall behandlas efter utgången av den tid som anges i 4 kap. 10 § andra stycket kustbevakningsdatalagen (2012:145), om behandlingen är nödvändig för att kunna lagföra personen.

Uppgifterna ska dock gallras senast då åtal inte längre får väckas för brottet eller senast sjuttio år från den dag då brottet begicks i fall som avses i 35 kap. 2 § första stycket brottsbalken.

17 § Om uppgifter om egendom som har varit föremål för brott finns i en förundersökning eller i en brottsanmälan, får uppgifterna behandlas efter utgången av den tid som anges i 4 kap. 9 och 10 §§ kustbevakningsdatalagen (2012:145). Detta gäller dock under förutsättning att behandlingen av sär-

SFS 2012:146

skilda skäl är nödvändig för att kunna återställa egendomen till rätt ägare eller spåra föremålets användning vid annat brott eller brottslig verksamhet.

Personuppgifter som gäller sådan egendom ska dock gallras när behandlingen inte längre är nödvändig för något av de ändamål som anges i första stycket.

18 § Uppgifter om en person som är eftersökt som försvunnen får behandlas så länge uppgiften behövs för ändamålet med behandlingen.

Uppgifterna ska dock gallras senast tre månader efter det att personen har anträffats.

Övriga bestämmelser

19 § Kustbevakningen får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställighet av kustbevakningsdatalagen (2012:145) och denna förordning.

20 § Innan Kustbevakningen meddelar föreskrifter med stöd av denna förordning, ska samråd ske med Datainspektionen i frågor som berör särskilda risker för intrång i den personliga integriteten.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2012, då förordningen (2003:188) om behandling av personuppgifter inom Kustbevakningen ska upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

Maria Hedegård
(Försvarsdepartementet)